

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Eventuelt, forsaavidt Landsthinget dertil maatte give sit Samtykke, 3die*) Behandling af Forslag til Lov om Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1858—59.

Ved den foretagne Afstemning vedtoges det eenstemmig med 28 Stemmer, at Sagen maatte foretages.

Som Følge heraf foretoges Lovforslagets 3die Behandling. Intet Ændringsforslag var fremkommet, og Sagen i sin Heelhed sattes derfor under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet, hvorfor — efterat Lovforslagets første og sidste Paragraph vare oplæste —

L o v

Udbetaling af Gager og Lønninger i Finantsaaret 1858—59.

(see Anh. A, Sp. 1467—70)

sattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 33 St.

Formanden: Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter**). Dette Lovforslag er tilbagesendt fra det andet Thing, og har været overgivet til det Udvalg, der i sin Tid har været nedsat til at afgive Betænkning over denne Sag, der da havde til Overskrift: Udkast til Lov om Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark. Udvalget har afgivet sin Betænkning, som har været omdeelt paa de Herreris Pladser***). Lovforslaget vil være

underkastet en eneste Behandling, og denne vil finde Sted efter de Regler, som gjælde for en 3die Behandling. I Udvalgets Betænkning er ikke gjort Indstilling om nogen Ændring, og der er heller ikke fremkommet noget andet Ændringsforslag. Det er derfor Sagen i sin Heelhed, jeg sætter under Forhandling.

Ordføreren (Rehmann): Det ærede Thing vil have bemærket, at det er i en meget formindsket Maalestok, dette Lovforslag nu foreligger. Imidlertid er det, der er opretholdt i det nu foreliggende Forslag, det, som Udvalget maa ansee for det Væsentlige ved Sagen, og netop de Punkter, som ved Behandlingen her i Landsthinget ere komne ind, nemlig paa den ene Side, at Omraadet indskrænkedes til de Steder, hvor det behøves, altsaa Kjøbenhavn og samtlige Kjøbstæder og de Landcommuner, hvor efter Amtsraadenes Mening Forholdene ere af den Bessaffenhed, at der er Anledning dertil; og at paa den anden Side det reelle Indhold, som ikke kunde tilveiebringes ved selve Loven, og hvis Anordning man ikke har fundet det rigtig at overdrage til Justitsministerens uindskrænkede Bemyndigelse, da der her er Tale om Forhold, som angaae den personlige Frihed, Eiendomsretten og den communale Beskatningsret, er henviist til selve Communerens Omforg, dog saaledes, at det, der skal forelægges Communerne til Forhandling og Beslutning, for at de ikke skulle savne den fornødne Sags kundskab til Forholdene, er normale Udkast til saadanne Vedtægter, der ere udarbejdede i Justitsministeriet, idet der ifølge en anden Lov, den særlige Tillægsbevillingslov, stilles en Sum til Justitsministerens Disposition. Paa denne Maade troer Udvalget, at det, der var Hovedopgaven, vil blive naaet, nemlig at Sagen holdes ilve, at det anerkjendes som et Lovgivningsprincip, at Sundhedspleien har Krav paa offentlig Varetagt og Røgt, og at hele Befolkningen drages ind i Forhandlingen af dette Spørgsmaal, hvis Ordning dog kun kan tilveiebringes, selv i officiel Stikfelse, ved communal Medvirkning, og i sin fulde Udstrækning kun kan blive til virkelig Nytte og Betsignelse for Befolkningen, naar den heelt og holdent drages ind i Sagerne. De enkelte

*) Den Behandling findes i Landsthingetidenden Sp. 1674.

**) Lovforslaget findes i Anh. A. Sp. 1477.

***) Betænkningen findes i Anh. B. Sp. 565.